

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev 89/06
01.03.2006. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Vojimira Cvijovića, predsednika veća, Jovanke Kažić, Branislave Apostolović, Mirjane Grubić i Milomira Nikolića, članova veća, u pravnoj stvari tužioca "AA", čiji je punomoćnik AB, adv., protiv tužene BB, čiji je punomoćnik BV, adv., radi neosnovanog obogaćenja, odlučujući o reviziji tužene izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Zrenjaninu Gž.1583/05 od 14.11.2005. godine, u sednici održanoj 1.3.2006. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovana revizija tužene izjavljena protiv presude Okružnog suda u Zrenjaninu Gž.1583/05 od 14.11.2005. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Opštinskog suda u Zrenjaninu P.761/04 od 16.6.2005. godine, stavom prvim izreke odbijen je prigovor stvarne nenadležnosti ovog suda za postupanje u ovoj pravnoj stvari. Stavom drugim izreke delimično je usvojen tužbeni zahtev tužioca, pa je obavezana tužena da tužiocu isplati iznos od 391.041,88 dinara sa zakonskom zateznom kamatom počev od 2.4.2004. godine do isplate. Zahtevu za isplatu zakonske zatezne kamate na iznos glavnog duga od 391.041,88 dinara počev od 22.2.2002. godine pa do 2.4.2004. godine odbijen je kao neosnovan. Stavom tri izreke obavezana je tužena da tužiocu naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 48.891,00 dinar.

Odlučujući o žalbi tužene Okružni sud u Zrenjaninu je presudom Gž.1583/05 od 14.11.2005. godine odbio žalbu kao neosnovanu i potvrdio prvostepenu presudu.

Protiv navedene drugostepene presude tužena je blagovremeno izjavila reviziju iz svih razloga predviđenih zakonom.

Ispitujući pobijanu presudu u smislu čl.386. ZPP, Vrhovni sud je našao da je revizija tužene neosnovana.

U provedenom postupku nije učinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz čl.354. st.2. tač.11. ZPP na koju revizijski sud pazi po službenoj dužnosti, a na druge bitne povrede odredaba parničnog postupka revizijom se određeno ne ukazuje.

U pravnosnažno okončanom postupku utvrđeno je, da je tužilac isplatio tuženoj na osnovu pravnosnažne i izvršne presude Opštinskog suda u Zrenjaninu P.49/02 od 4.3.1992. godine po rešenju o izvršenju I.462/98 od 22.2.2002. godine iznos od 391.041,88 dinara na ime naknade materijalne štete sa obračunom dospele zakonske zatezne kamate. Rešenjem Vrhovnog suda Srbije Rev.II 358/03 od 23.10.2003. godine ukinuta je presuda Okružnog suda u Zrenjaninu Gž.167/97 od 30.9.1998. godine i presuda Opštinskog suda u Zrenjaninu P.49/92 od 4.3.1992. godine na osnovu kojih je tužena 22.2.2002. godine naplatila svoje potraživanje. U ponovljenom postupku odbijen je u celosti tužbeni zahtev tužilje presudom Opštinskog suda u Zrenjaninu P.2712/03 od 22.9.2004. godine koja je potvrđena presudom Okružnog suda u Zrenjaninu Gž.1743/04 od 15.1.2005. godine. Protiv ove presude tužena je izjavila reviziju koja do okončanja prvostepenog postupka nije završena.

Polazeći od ovako utvrđenog činjeničnog stanja pravilno su nižestepeni sudovi primenili materijalno pravo kada su delimično usvojili tužbeni zahtev tužioca i obavezali tuženu da tužiocu isplati iznos od 391.041,88 dinara sa zakonskom zateznom kamatom počev od 2.4.2004. godine kao dana podnošenja tužbe pa do isplate, u smislu čl.210. i čl.214.Zakona o obligacionim odnosima.

Odredbom čl.210. Zakona o obligacionim odnosima propisano je da kada neki deo imovine jednog lica pređe na bilo koji način u imovinu nekog drugog lica, a taj prelaz nema svoj osnov u nekom pravnom poslu ili zakonu, sticalac je dužan da ga vrati, a kad to nije moguće da naknadi vrednost postignutih koristi. Obaveza vraćanja, odnosno naknade vrednosti nastaje i kad se nešto primi s obzirom na osnov koji se nije ostvario ili koji je kasnije otpao. Odredbom čl.214. Zakona o obligacionim odnosima propisano je da kada se vraća ono što je stečeno bez osnova, moraju se vratiti plodovi i platiti zatezna kamata i to ako je sticalac nesavestan od dana sticanja, a inače od dana podnošenja zahteva.

Na osnovu čl.210. Zakona o obligacionim odnosima tužena, sticalac na osnovu osnova koji je otpao, dužna je tužiocu da vrati iznos koji je naplatila u izvršnom postupku na osnovu pravnosnažne presude ukinute u postupku donete odluke o reviziji tužioca. Kako je tužena do momenta ukidanja pravnosnažne presude bila savestan sticalac to je pravilno odlučeno i o zahtevu za kamatu na iznos koji predstavlja sticanje bez osnova, od dana

podnošenja tužbe pa do isplate a na osnovu čl.214. istog zakona

Pravilnom primenom materijalnog prava nižestepeni sudovi su ocenili neosnovanim istaknuti prigovor zastarelosti. Potraživanje tužioca zastareva u roku od 10 godina propisanom čl.371. ZOO jer zakonom nije određen neki drugi rok zastarelosti za ovo potraživanje. Zastarelost počinje teći prvog dana posle dana kada je poverilac imao pravo da zahteva ispunjenje obaveze, ako zakonom za pojedine slučajeve nije što drugo propisano shodno čl.361. st.1. ZOO. Na osnovu ove zakonske odredbe tužilac je mogao da zahteva povraćaj isplaćenog iznosa na osnovu pravnosnažne presude tek kada je ova presuda ukinuta u postupku donete odluke Vrhovnog suda Srbije. Zastarelost nije nastupila ni kada bi počinjala da teče od dana kada je isplata izvršena tuženoj 22.2.2002. godine, jer od ovog dana do dana podnete tužbe 2.4.2004. godine nije proteklo zakonom određeno vreme u kome je poverilac mogao zahtevati ispunjenje obaveze.

Navodi revizije kojima se ukazuje na radnje tužioca u postupku prvostepenog suda P.49/02 ne mogu da budu predmet ocene u ovom postupku, u kome se sud pravilno ograničio na utvrđivanje odlučne činjenice da je tužilac izvršio isplatu tuženoj i da je osnov po kome je isplata izvršena otpao. Iz ovih okolnosti proizilazi obaveza tužene da vrati iznos koji je primila kao deo imovine tužioca koji je prešao u imovinu tužene a po osnovu koji je kasnije otpao.

Sa iznetih razloga, Vrhovni sud je odlučio kao u izreci, na osnovu čl.393. ZPP.

Prema odredbi čl.491. st.4. ZPP ("Službeni glasnik RS" br.125/04 koji je stupio na snagu 23.2.2005. godine), Vrhovni sud je odlučujući o reviziji tuženog primenio odredbe ZPP koje su važile do stupanja na snagu navedenog zakona.

Predsednik veća - sudija

Vojimir Cvijović, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

dm